

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№15 (269) КАСТРЫЧНІК 2019 ГОД

ГАНДАЛЬ

ВОСЕНЬСКІ КІРМАШ У ШУМІЛІНЕ

На Шумілінשчыне, як і па ўсёй краіне пачаўся сезон восеньскіх кірмашоў. У мінулую суботу на цэнтральнай плошчы шумілінцы ад самага ранку наведвалі гандлёвыя рады з гароднінай і зернем, мяса-малочнай прадукцыяй, мёдам і яйкамі, саджанцамі пладовых дрэў і ягадных кустоў, бялізнай, абуткам і будаўнічымі матэрыяламі.

Кожны год запар цэнтральная плошча горпасёлка Шуміліна традыцыйна збірае працаўнікоў раённых сельгасарганізацый, гаспадароў уласных аграсядзіб, прадстаўнікоў малога і сярэдняга бізнэсу, і пераўтвараецца ў гандлёвую пляцоўку, галоўным таварам якой з'яўляецца агародніна і садавіна.

Пачатак кірмашу мясцовыя арганізатары прызначылі на 8 гадзін. Літаральна з першых хвілін найбольш актыўныя шумілінцы і госці райцэнтра ўжо тоўпіліся каля машын.

Таму магчыма, што і не прагадалі. Вельмі хутка — амаль праз гадзіну раскупілі зерне з КУСХП «Ульскі», а ў кузаве самазвала з КУСХП Сіроцінскі ўжо да 9 гадзін раніцы засталося толькі палова мяхоў. У імгненне вока разышоўся ячмень па 16 рублёў за мяшок. Таксама зернем гандлявалі з гаспадарак «Прыдзвінскі» і «Шумілінскі райаграсэрвіс», з машын якіх можна было набыць авёс па 12 рублёў за мех і пшаніцу па 20 руб.

Праўда, на гэты раз, як і мінулым годзе бульбу куплялі неахвотна, хаця сялянска-фермерская гаспадарка «Крыніца» прадала палову машыны па 30 капеек за кілаграм. Дарэчы цікава, што пазамінулай веснею ў 2017 годзе гэта гаспадарка прапаноўвала бульбу па 35 капеек — на пяць капеек даражэйшую.

Затое сёлета была надзвычай багатая прадукцыя гандляроў з плодагадавальнікаў.

Попытам у шумілінцаў карысталіся саджанцы пладовых дрэў і кустоў мясцовых беларускіх сартоў прыватных прадпрымальнікаў з Лепеля, Томкавіч (Мінская вобласць), Лужасна (Віцебская вобласць) і Самахвалавіч (Мінская вобласць).

Ад разнастайнага выбару літаральна разбягаліся вочы. Прапаноўвалі наступныя сарты яблынь: «Заслаўскае», «Антэй», «Лігол», «Зорка», «Імант», «Ананасавае», «Антонаўка», «Беларускае салодкае», «Мара», «Спартан», «Шампіньён» і інш. Грушы: «Бэрэ», «Духмяная», «Дюшэз», «Мрамарная», «Проста Марыя», «Жнівеньская раса», «Талгарская прыгажуня», «Лістападаўская».

Цэны прымальныя, саджанцы яблынькі прадаваліся па 10-12 рублёў, грушы — 12 руб., слівы — 12 руб., алыча — 12 руб., чарэшня — 15 руб., персік — 15 руб., вішня — 15 руб.. агрэст — 6 руб., вінаград 12 руб., маліна — 3-5 руб., баярышнік — 10 руб., парэчкі чорныя — 5 руб.

А вось чамусьці «Лужаснянская выпрабавальная станцыя» саджанцаў не прывезла, толькі яблыкі свежыя па аднаму рублю за кілаграм і грушы па два рублі.

Як заўсёды, гандлёвыя арганізацыі з Віцебска і Полацка: «Унітарнае прадпрыемства «Полацкі рынак г. Віцебска», ААТ «Рудакова», ААТ «Птушкафабрыка Гарадок» — бойка прадавалі капусту, моркву, цыбулю, буракі, часнок, ягады, яблыкі, мёд, мяса, рыбу і яйкі.

Цэны былі больш-менш дэмакратычныя. Яблыкі — ад 1, 09 да 1,8 рублёў за адзін кілаграм , журавіны — 4,39 руб, агуркі свежыя — ад 1,3 да 2 руб,, памідоры ад 1,3 да 1,87 руб і 2,5 руб., капуста 0,6 руб, буракі — 0,62 руб,. грэцкія арэхі па 8 рублёў. Былі і памідоры зялёныя па 50 капеек. З рыбы прапаноўвался карп па 4, 2 руб, салёны селядец 4,5 руб. , лінь — 3,9 руб., івасі (св. марожаныя) - 3,5 руб., скумбрыя — 5, 9, мінтай — 5, 4, путассу — 2, 9, гарбуша — 6,9. Курыныя яйкі былі ад 1,1 да 1,83 руб.за дзесятак, паўлітровы слоік мёду па 7 рублёў. Зрэшты, сярод наведвальнікаў кірмашу было і нямала людзей, якія выгадвалі ў дастатку гародніны і садавіны на сваіх прысядзібных участках па даступнай цане . Адзін гандляр з Сіроціна прадаваў зімовую капусту галандскага гатунку па 55 капеек за кг, а вялікі мех каштаваў 18 рублёў.

Гарадоцкія, наваполацкія і віцебскія гандляры прывезлі ў гэты дзень шумілінцам цёплыя курткі, вязаныя шапкі і шалікі, рукавіцы і шкарпэткі. Было шмат абутку: ад гумовых ботаў да зімовых чаравікаў

Упрыгожаны кляновымі лістамі., падворкі сустракалі пакупнікоў казачнымі героямі (артыстамі былі работнікі дзіцячага сада № 1). Вырабы народных майстроў на выставах-продажах прапаноўваў Дом рамёстваў. Тут таксама хапала гародніны і выпечкі.

Шумілінскі лягчас прапаноўваў саджанцы дэкаратыўных дрэў, мёд, дошкі, шчыты агароджы, мётлы.

Аматар жывёлагадоўлі з Дабеі прадаваў трусоў па 20 рублёў за галаву.

Адразу разабралі дровы ў работнікаў камунгасу: два прычэпы па 175 рублёў (па 5 м. куб). Тут былі яшчэ і дровы па 4 метры 6,8 кубоў (225 рублёў) і колатыя 4 кубоў — 225 руб. 3 машыны УП ЖКГ куплялі вагонку 4 м па 5, 0 за адну шт., чаранкі — 1, 5м. па 2, 5 за шт, венікі банныя 2,8 руб за шт.

Тыя, хто прагаладаўся, завіталі да прылаўка ад міні-кафэ " У Алёны" прадпрымальніка Васіля Мацуганава з аграрадка Мікіціха. З надвор'ем у гэты дзень не пашанцавала — дзень выдаўся пахмурны і халодны, а духмяная поліўка прыемна сагравала. Тут можна было падсілкавацца піражкамі і шашлыкамі.

А заадно і набыць свініну ад 2, 6 руб да 12 руб., кілбасу вясковую па 8 руб, галубцы па хатняму 5, 49, перац фаршыраваны — 5, 49, фарш — 8,15.

Шмат было і восеньскіх кветак, якія не перастаюць нас радаваць яркімі колерамі ў пахмурныя шэрыя дні.

Шумілінцы прыглядаліся, прыцэньваліся, бо без гэтага на кірмашы ніяк, бо цэны тут сапраўды былі розныя. А затым свае валізы, мяхі і торбы падвозілі ды развозілі на машынах, веласіпедах, цягнулі ў руках і на плячах — наколькі дазвалялі магчымасці кашалькоў і фізічных сіл.

Некаторыя нават зрабілі па дзве ходкі. Пасля чаго было болей часу вольна пахадзіць па плошчы і вуліцы, дзе на працягу работы кірмашу не змаўкалі песні ды прыпеўкі на імправізаванай канцэртнай пляцоўцы: заклікалі весяліцца самадзейныя артысты. Як вядома, раённы восеньскі кірмаш — гэта не толькі падстава закупіць прадукты на зімоўку, набыць прамысловыя тавары, але і сустрэць там знаёмых, павесяліцца ля канцэртнай пляцоўкі, адчуць святочную атмасферу і пах восені.

Трэба зазначыць, што сельспрадукцыі сёлета было ў дастатку, прадавалася яна цывілізавана, у большасці выпадкаў — ужо затараная. І самае галоўнае — хапіла ўсім жадаючым.

Аляксандр Шчамлёў

МЕДЫЦЫНА

ФАП – "ГЭТА ВЯСКОВАЯ ПАЛІКЛІНІКА"

Дзякуючы працы фельчарска-акушэрскіх пунктаў на Шумілінשчыне зафіксавана зніжэнне колькасці смяротных зыходаў.

90 гадоў таму ў беларускіх вёсках з'явіліся першыя фельчарска-акушэрскія пункты. Гэта сапраўдныя фарпосты паліклінік, якія дзейнічаюць там, дзе няма буйных медыцынскіх цэнтраў і станцый неадкладнай дапамогі. Нядаўна мы пабывалі ў адным з ФАПаў ў аграгарадку Слабада Шумілінскага раёна.

Да акуратнага аднапавярховага будынка у цэнтры аграгарадка не зарастае народная сцежка. Тут размяшчаецца адзін з 12 фельчарска-акушэрскіх пунктаў Шумілінскага раёна. Ля ўваходу – невялікая чарга вяскоўцаў. Маладая мама прывезла ў калысці немаўляці, некалькі мужчын чакаюць запрашэння на прышчэпку, пажылая жанчына скардзіцца на нядужанне. З розных нагодаў прыходзяць людзі. Але ўсіх аб'ядноўвае адно – загадчыца Слабадской ФАПам Шумілінскай цэнтральнай раённай бальніцы, фельчар Наталля Прыгодзіч нікога не пакіне без увагі. Своечасова дыягнаставаць хваробу, аказаць першую медыцынскую дапамогу, аператыўна накіраваць на лячэнне - усё гэта ў кампетэнцыі вясковага фельчара.

Вынік пяці гадоў працы Наталлі Прыгодзіч – фельчар ведае ў твар практычна ўсіх жыхароў аграгарадка, а людзі з вялікай павагай і даверам ставяцца да вясковага медыку. Вяскоўцы на памяць памятаюць нумар мабільнага Наталлі Прыгодзіч. Тэлефон яе не змаўкае не толькі днём, але часам нават глыбокай ноччу. І ўсе гэтыя гады побач з фельчарам яе надзейны і незаменны памочнік – санітарка ФАПа Людміла Калеснікава.

На нашы пытанні Наталля Макараўна адказвала, не спыняючы зносін з пацыентамі.

– За ФАПам замацаваны 9 населеных пунктаў, дзе пражываюць 660 вяскоўцаў, – распавяла яна. – Кожны дзень мы абслугоўваем ў сярэднім каля 30 чалавек. Два разы на год праводзім падваровае абыходу, маем актуальную базу дадзеных на кожнага мясцовага жыхара. У аснове працы - прафілактыка захворванняў, выяўленне хвароб на ранней стадыі. Да прыезду неадкладкі з райцэнтра аказваем першую медыцынскую дапамогу. Вядзем цяжарных жанчын, назіраем нованароджаных дзяцей да года ...

Вясковы фельчар доўга пералічвала круг сваіх абавязкаў, з гонарам паказвала памяшкання даручанага ёй ўстановы, якое выглядае чыста і ахайна і дзе зімой цяпло: устаноўлены шклопакеты і ёсць аўтаномная сістэма ацяплення. З асаблівым гонарам Наталля Макараўна прадэманстравала жоўты чамадан неадкладнай хуткай дапамогі. Там усё самае неабходнае, а ва ўтульнай працэдурнай - камплекты прэпаратаў па вострых сіндромам, такім, да прыкладу, як інфаркт міякарду і інсульт.

Я слухаў дасведчанага медыцынскага работніка, якая без малога ўжо 40 гадоў аддала сялу, і ўсё больш пераконваўся: без такіх ФАПаў вёсцы проста не выжыць. Строга кажучы, Наталлю Прыгодзіч нельга называць лекарам - скончыла медвучылішча, адукацыя сярэдняя спецыяльная. Але ў народзе Наталлю Макараўну ўжо даўно клічуць сельскім доктарам.

Ды і галоўны ўрач Шумілінскай ЦРБ Канстанцін Баканаў з народнай ацэнкай згодны:

- Без перабольшання скажу: на такіх выдатных спецыялістах, як наш Слабадскай фельчар, трымаецца раённая медыцына!

Адасягненнямясцовагааховыздароўя ў наяўнасці. У параўнанні з мінулым годам ужо сёння на Шумілінשчыне адзначана зніжэнне агульнай смяротнасці асоб працаздольнага ўзросту на 8,9%. Пры гэтым за восем месяцаў 2019-га планавыя заданні па наведванням пацыентамі медыцынскіх устаноў раёна перавыканаы на 4%.

Пра што кажуць лічбы? З людзьмі актыўна працуюць, медыцынскія паслугі даступныя ўсім. А галоўнае, вельмі цяжкага і высакародная праца нястомна прыносіць добрыя плады.

vitvesti

Пераклад з расейскай рэдактара

ДАСУГ

ЗАХАПЛЕННЕ АЛЯКСЕЯ ШЧАРБАКОВА

Аляксей Шчарбакоў: прыгажосць прыроды і захапленне, адпачынак і задавальненне, цішыня і спакой – усё гэта рыбалка.

– Кожнаму чалавеку рыбалка дае нешта сваё. Для аднаго – гэта хобі, для другога – адпачынак, а ёсць тыя, для каго рыбалка – гэта лад жыцця, – з гэтых слоў пачаў нашу гутарку Аляксей Шчарбакоў, заўзяты рыбак, стваральнік Шумілінскага рыбалоўнага інтэрнэт-клуба «Зацэп» (https://vk.com/zacep-by), арганізатар і ўдзельнік розных спаборніцтваў па лоўлі рыбы.

Аляксей скончыў юрыдычны факультэт Полацкага дзяржаўнага ўніверсітэта і працуе юрысконсультам на УП ЖКГ. З жонкай Вольгай выхоўвае дачку Ульяну, якая 1 верасня пайшла ў першы клас.

Аляксей нарадзіўся і вырас у сям'і паляўнічага і рыбалова. Таму з самага ранняга ўзросту палюбіў рыбалку. Упершыню ўзяў вуду ў рукі ў 6 гадоў. Гэта была звычайная «арэхавая палка», на канцы якой была прывязана леска. Вось такой самаробнай вудай лавіў сваіх першых карасікаў на сажалцы ў суседняй вёсцы. На адзін з дзён свайго нараджэння хлопец набыў сабе спінінг, які стаў для маладога рыбака прыладай № 1.

– Першая спінінгавая рыбалка прайшла на возеры Мурожніцкае 9 мая 2013 года, – успамінае Аляксей. – І першым на спінінг трапіў шчупак 300 г, якога я адпусціў!

З такіх рыбакоў, як Аляксей, варта браць прыклад. Рыбнай лоўлі ён аддаецца ўсёй душой, і не забывае выконваць усе правілы і законы. Пастаянна пашырае свае веды ў рыбалоўстве: глядзіць тэлевізійныя праграмы, чытае артыкулы ў інтэрнэце, гартае газеты і часопісы. За свой рыбацкі стаж паспрабаваў усе віды рыбалкі і ўсе віды лоўлі.

На рахунку Аляксея Шчарбакова шмат уловаў: вялікіх і маленькіх. Сярод зайздросных трафеяў – шчупак вагой 5 кг і 6-кілаграмовы сом. Аднак больш за ўсё ён любіць лавіць акуня.

– Прыгажосць прыроды, асалода і захапленне, адпачынак і задавальненне, цішыня і спакой – усё гэта рыбалка. Яна са мной на ўсё жыццё, – перакананы Аляксей.

Вольга КОЦІКАВА,
shumilino.by

АПЫТАННЕ

УДЗЕЛЬНІЧАЦЬ У ВЫБАРАХ НЕ ЖАДАЮЦЬ

Удзельнікі апытання з нашай групы УКантакце абсалютнай большасцю прагаласавалі за тое, што не маюць намеру галасаваць на выбарах у Палату прадстаўнікоў.

У нашых супольнасцях у сетках УКантакце праводзілася апытанне "Ці маеце вы намер галасаваць на выбарах у Палату прадстаўнікоў?". 29 удзельнікаў апытання з 50 прыняўшых удзел у апытанні негатыўна выказаліся аб асабістым удзеле ў выбарах.

Пры гэтым выніккі апытання наступныя:

Варыянты прапанаўаемых адказаў былі: 1. Так : 9 галасоў – 18% 2. Не: 29 галасоў – 58% 3. Яшчэ не вызначыўся: 4 галасы – 8% 4. А гэта выбары?: 8 галасоў –16%

Усяго прагаласавала 50 чалавек.

Адпаведна гэта вынікі апытання толькі тых чытачоў, якія вырашылі прыняць удзелу апытанні і яго вынікі не могуць быць рэпрэзэнтатыўнымі для Шуміліна або раёна.

Дзякуй усім удзельнікам апытання!

Алесь Шумскі

САЦЫЯЛЬНАЯ АБАРОНА

САЦРАБОТНІКІ СПЯШАЮЦЦА НА ДАПАМОГУ

Толькі ў Шумілінскім раёне без малога сотня вёсак, дзе пражываюць па два-чатыры чалавекі. Кожны трэці жыхар раёна дасягнуў пенсіённага ўзросту, каля 5 тысяч чалавек маюць статус адзінокіх, сярод іх 480 старых, у якіх родных няма зусім.

Дама зімоўкі і дамы сумеснага пражывання не назавеш новай формай працы сацыяльных службаў. Гэтаму вопыту ўжо гадоў шэсць, ён развіты па ўсёй краіне, але менавіта ў Прыдзвінні запатрабаваны больш за ўсё. На поўначы больш за шэсць тысяч населеных пунктаў, сярод якіх вялікая колькасць аддаленых і маланаселеных.

Без дапамогі сацыяльных работнікаў перажыць зіму ім было б складана, упэўнена дырэктар тэрытарыяльнага цэнтра сацыяльнага абслугоўвання Валянціна Штуро:

– Мы ведаем, у якіх умовах жыве кожны наш пенсіянер, якое ў яго стан здароўя. Многіх забіраюць на зіму дзеці, але большасць падапечных родных сцены пакідаць не жадаюць. Прыедзеш, ўгаворваць – ні ў якую не згаджаюцца, бо ўсім вядома, што дома і сцены лечаць. У нас ёсць аддзяленне круглаcутачнага знаходжання пажылых грамадзян на 30 месцаў, куды мы забіраем самых нямоглых. А тых, хто мацней, стараемся на зіму аб'яднаць або падбіраем для іх гасцявыя і патранатнае сям'і.

Часцей за ўсё атрымліваецца, што адна бабуля бярэ апеку над той, якая слабая. Пасля некалькіх месяцаў зімоўкі нярэдка пажылыя вяскоўцы вырашаюць весці сумесную гаспадарку. Так, напрыклад, ужо не першы год Лідзіі Гаўрылавай – ёй хутка 90 гадоў – дапамагае Ала Більдзюкевіч:

– Аднойчы прыйшла да яе ў госці, яна тады ў Шуміліне ў інтэрнаце жыла. Стукаю, а ніхто не адчыняе, – успамінае Ала Логінаўна. – Чую, ёсць хтосьці ў пакоі – аказалася, Ліда спрабавала ўстаць, ды не змагла. Дапамаглі тады да яе патрапіць, але мяне так напалохала гэта, што прапанавала з'ехацца. Мне хутка 80, магу яшчэ ёй дапамагчы. Колькі разоў яна ўжо і ў мяне ледзь з крэсла не ўпала, нага адна зусім не працуе – Ліда з кійком ледзь перасоўваецца. Яна ж зусім адна – дзяцей не было, а я даўно заўдавела, сын і дачка жывуць у горадзе.

Зручна і сацыяльнаму работніку: па адным адрасе абслугоўвае адразу двух чалавек. Святлана Беззубенка ў сацслужбе працуе больш за 10 гадоў. У Язвіна ў яе 8 падапечных. Кажа, што і зімой спраўляецца:

– Нармальна. Дровы закіну, пакуль печ паліцца, снег пачышчу. За дзве гадзіны можна ўсё паспець. Старыя мае на мяне не скардзяцца, і я на іх не скарджуся, таму што ўсіх як родных люблю.

Усяго ў Шумілінскім раёне ў спецыяльныя дамы зімоўкі аб'ядналіся 20 чалавек. Ёсць у раёне тры прыёмныя сем'і, дзве гасцявыя, чатыры патранатные і адна замяшчаючая. Усе гэтыя формы сумеснага пражывання кантралюе сацыяльная служба. Галоўнае – заключыць дамову.

sb.by
Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

ЗГАРЭЛІ НА ПАЖАРЫ

Два чалавекі загінулі на пажары ў Шуміліна. Аднак чаму адбылося ўзгаранне?

Дом, у якім жылі 65-гадовы пенсіянер і яго 57-гадовы знаёмы, загарэўся каля позна ўвечары каля 11 гадзін. Як пазней высветліцца, на момант пачатку пажару ў ім знаходзіліся тры чалавекі.

Адзіны, хто змог самастойна выбрацца з палаючага будынка – малодшы знаёмы гаспадара. А вось пенсіянера – самога ўладальніка дома – ратавальнікі знайшлі на падлозе ў беспрытомнасці. Яго вынеслі на вуліцу ратавальнікі і спрабавалі прывесці ў пачуццё, аднак рэанімацыйныя мерапрыемствы не мелі поспеху.

У той жа пакоі таксама на падлозе пажарныя знайшлі яшчэ аднаго мужчыну, які страціў прытомнасць. 48-гадовы шумілінец тым вечарам зайшоў у госці да якія жылі ў доме двум мужчынам. Яго перадалі брыгадзе хуткай медыцынскай дапамогі, якія канстатавалі смерць.

Па словах суседзяў напярэдадні пажару усіх трох мужчын заўважылі на падпітку. Паводле папярэдняй версіі прычынай пажару магло стаць неасцярожнае абыходжанне з агнём пры курэнні кагосьці з удзельнікаў застолля, пра гэта «ННВ» паведамілі ў МНС.

Сяржук Крупскі
паводле зводак МНС

ФУРА ЗБІЛА ВЕЛАСІПЕДЫСТА

Мсяцовы веласіпедыст загінуў пад коламі фуры паблізу вёскі Завязь Шумілінскага раёна.

Аварыя адбылася 3 кастрычніка, каля 19.00, на 35-м кіламетры трасы Віцебск – Полацк – мяжа Латвіі. Паводле інфармацыі інспектараў, 41-гадовы кіроўца фуры Scania здзейсніў наезд на які ехаў у спадарожным напрамку па краі праезнай часткі 58-гадовага веласіпедыста.

У выніку ДТЗ веласіпедыст ад атрыманых траўмаў памёр на месцы здарэння.

Сяржук Крупскі
паволе зводак ДАІ УУС
Віцебскага аблвыканкама

КІРОЎЦА БЫЎ П'ЯНЫ

СК завяршыў расследаванне ДТЗ у Шумілінскім раёне: кіроўца быў п'яны і ўляцеў у дрэвы на хуткасці 108 км у гадзіну.

Экспертыза ўстанавіла, што кіроўца аўтамабіля, які 25 красавіка вылецеў у кювет у Шумілінскім раёне, быў п'яны і ехаў з хуткасцю 108 кіламетраў у гадзіну. У гэтым ДТЗ пацярпелі чатыры чалавекі

Здарэнне адбылося ўвечары 25 красавіка, калі 29-гадовы вадзіцель, кіруючы аўтамабілем «Renault Megane Scenic» на24-ым кіламетры аўтадарогі «Обаль-Лявонава-Мішкавічы-Лежні» не справіўся з кіраваннем, вылецеў у кювет і ўрэзаўся ў дрэвы. Легкавік перавярнуўся, не прышпіленага кіроўцу і яшчэ двух пасажыраў выкінула з салона. Яшчэ адзін пасажыр апынуўся заблакаваны ў аўто, яго даставалі выратавальнікі.

У выніку дарожна-транспартнага здарэння цяжкія траўмы атрымалі ўсе чатыры чалавекі, якія ехалі ў аўтамабілі.

Як пазней будзе ўстаноўлена, кіроўца «Renault» ў момант аварыі быў п'яны – у яго крыві выявілі 1,56 праміле этылавага спірту. Згодна з праведзенай экспертызай перад аварыяй ён імчаўся па гравійцы з хуткасцю 108 кіламетраў у гадзіну

29-гадоваму жыхару Шуміліна прад'явілі абвінавачанне па частцы 4 артыкула 317 КК – парушэнне правілаў дарожнага руху і эксплуатацыі транспартных сродкаў асобай, якая кіруе транспартным сродкам у стане алкагольнага ап'янення, што пацягнула прычыненне цяжкага цялеснага пашкоджання па неасцярожнасці. Ён знаходзіцца пад падпіскай аб нявыездзе. Расследаванне гэтай крымінальнай справы завершанае і яно перададзена пракурору для накіравання ў суд.

Сяржук Крупскі
паводле матэрыялаў
Следчага камітэта

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ПАЛІТАЛОГІЯ

ВЫБАРЫ ЯК ГУЛЬНЯ З НУЛЯВОЙ СУМАЙ

Усе спартыўныя гульні — гэта гульні з нулявой сумай. Калі форвард вашай улюбёнай каманды забівае камандзе суперніка гол — каманда суперніка яго прапускае. І як бы ні стараліся форварды, сума забітых і прапушчаных мячоў (апошнія варта лічыць са знакам «мінус») будзе роўная нулю.

Аналагічная гісторыя і з балансам перамогаў і паразаў. Ён сыходзіцца заўсёды — і тым адрозніваецца ад балансу дэбету і крэдыту ў бухгалтара-пачаткоўца.

А ці можна ўявіць сабе гульню, у якой выйграюць абодва ўдзельнікі? Безумоўна. Жылі-былі, напрыклад, два сябры — паэт і аматар выразаць свістулькі. У першага быў сцізорык, але не было асадкі. У другога ж, наадварот, была асадка, але не было сцізорыка. Пасля непрацяглых перамоваў сябры вырашылі здзейсніць абмен. З фармальнага пункту гледжання нічога не змянілася. Абмен нічога не дадаў, аднак ёнператварыў два бескарысныя прадметы ў два карысныя. У выніку і паэт, і аматар выразаць свістулькі засталіся ў выйгрышы, дый не толькі яны….

Гэты, здавалася б, прыватны выпадак ілюструе сутнасць рынкавай эканомікі, заснаванай на ўзаемавыгадным абмене. Пра маштабы абмену мы можам меркаваць паводле справаздачаў Сусветнай гандлёвай арганізацыі. Яго міжнародны складнік вырас у 2018 годзе да $ 19,7 трыльёна. У бягучым годзе такі абмен павінен быў павялічыцца яшчэ на 1,2%. Сціпленька. І віной таму — гандлёвая вайна паміж ЗША і Кітаем

А як наконт палітыкі? На жаль, тут не ўсё так адназначна. Растлумачу на прыкладзе, запазычаным у расійскага палітолага Барыса Макаранкі: «Савецкая мадэль развіцця спарадзіла не вядомы раней феномен: індустрыяльнае, гарадское, адукаванае грамадства без інстытутаў рынку і прыватнай уласнасці, без канкурэнцыі як у эканоміцы, так і ў палітыцы».

Ключавое слова ў цытаце — «канкурэнцыя». Строга кажучы, пры яе адсутнасці пра палітыку можна казаць толькі ўмоўна, аднак жа казаць можна, і гэта вялікі прагрэс у параўнанні з савецкім перыядам у развіцці беларускай дзяржаўнасці.

За чый кошт банкет?

У аўтарытарных палітычных рэжымах, якія імітуюць дэмакратычныя выбары, вынікі галасавання можна прадказаць загадзя. Гэта важная, але не адзіная іх асаблівасць. Выбары, як гульню з нулявой сумай, мабыць, па значнасці можна смела паставіць на другое месца. На практыцы гэта азначае, што пераможца атрымлівае ўсё ці амаль усё. Прыгадаем парламенцкія выбары 2016 года, калі ў склад Палаты прадстаўнікоў былі дапушчаныя дзве апазіцыянеркі — Ганна Канапацкая і Алена Анісім. Колькасць дапушчаных магла быць і большай, але справа не ў колькасці. Выбары ад гэтага не сталі б выбарамі, бо рашэнне наконт пераможцаў прымалі не выбаршчыкі.

Часы мяняюцца, і вось ужо з Палаца Незалежнасці загучалі словы, здольныя ўсяліць надзею: «Будучы парламент павінен быць лепшы за гэты. Калі будзе такі ж ці горшы, значыць, няма развіцця. Таму, не ў крыўду дэпутатам будзе сказана, павінны прыйсці людзі лепшыя, якія, калі гэта трэба будзе (вылучана. — Рэд.), павядуць рэспубліку наперад».

Няўжо ў Палацы Незалежнасці задумаліся пра будучыню Беларусі, а заадно і пра нашу з вамі? І няхай сёння патрэбы ў парламенце, здольным весці рэспубліку наперад, яшчэ не сфарміраваліся, але хто дасць гарантыю, што такое з ёй (з патрэбай) не здарыцца паслязаўтра? Руплівы гаспадар рыхтуе санкі летам, а калёсы зімой, таму будучы парламент «павінен стаць дыскусійнай пляцоўкай для дыялогу дэпутатаў з рознымі палітычнымі поглядамі, якія пры гэтым падзяляюць галоўныя прынцыпы: незалежнасць краіны, стабільнае развіццё і рост дабрабыту беларускага народа».

Цяперашні рост дабрабыту без развіцця сёння ўжо не задавальняе архітэктараў «беларускай мадэлі». Звернемся да статыстыкі. Рэальныя наяўныя грашовыя даходы насельніцтва за студзень-ліпень павялічыліся на 7,1%, а эканоміка падрасла толькі на 1,3%. За чый кошт банкет? Можа, за кошт амерыканскага мільярдэра Ілана Маска, які падарыў адзінаму палітыку (АП) электрамабіль «Тэсла»? Наўрад ці. Як адна ластаўка не робіць вясны, так і адзін электрамабіль не здольны павысіць даходы 9,5 мільёна беларусаў на статыстычна значную велічыню. Асобна ўзятаму беларусу — калі ласка, усім разам — не ўпэўнены, хоць чаго толькі ў гэтым жыцці не здараецца.

На дварэ — эканоміка ведаў. «Беларуская мадэль» рэагуе на яе шляхам скарачэння колькасці арганізацый, якія выконвалі навуковыя даследаванні і распрацоўкі (у 2011 годзе — 501, а ў 2018 годзе — 455), і зніжэннем колькасці персаналу, занятага навуковымі даследаваннямі і распрацоўкамі (у 2011 годзе — 32 194 чалавекі, а ў 2018 годзе — 27 411). Але калі першы паказчык за сем гадоў скараціўся на 9%, а другі — на 15%, то колькасць выдадзеных патэнтаў на вынаходніцтвы за той жа перыяд знізілася на 58% (з 1 474 да 625).

Ці яны, ці краіна

Злыя языкі сцвярджаюць, што асаблівых надзей наконт руху наперад мець не варта. Адзін з такіх языкоў належыць расійскаму палітыку Леаніду Гозману. Вось як ён абгрунтоўвае свой песімізм: «А яшчэ ў будучыні нас чакаюць хаатычныя, як у

(працяг на стар. 4)

ЗАЦЕПИЛО!

КОЛЯ-ОППОЗИЦИОНЕР СПЕШИТ НА ВЫБОРЫ

Заявление Александра Лукашенко о том, что его сын Николай «главный оппозиционер в семье», вызвало смех.

Казалось бы, чего только ни рассказывал про своего младшего сына глава Беларуси. Знаем мы и про нелюбовь Коли к червям и ранним просыпаниям, и про детское увлечение «танчиками», и про отсутствие мобильника в школе. И вот новые откровения. Оказывается, Николай еще и оппозиционер!

Об этом Лукашенко признался во время посещения Академии управления при президенте. Так, одна из студенток поинтересовалась у Лукашенко, что он посоветует Николаю, когда тот спросит, куда ему пойти учиться — может, в Академию управления?

— Академию управления он пока не воспринимает. Он у меня главный оппозиционер в семье, — приводит слова президента TUT.BY. — Но может и придет учиться, если поступит. Я говорю: тебя ж может не возьмут даже!

Оказывается, вся причина в неуживчивом и упрямом Колином характере.

— А у него характер похлеще, чем у его отца, лидерский: если ему что-то надо, пока он сам лоб не разобьет, будет идти до конца, спорить… Что ты можешь быть хорошим врачом, учителем, но должен понимать: работая в коллективе, по крайней мере, на первых порах под чьим-то началом тебе придется кому-то подчиняться. Молчит. А я ему: а подчиняться-то ты даже президенту не очень-то…

Конечно, такие признания выглядят забавно. И правда, с чего бы это Коля такой своенравный и отказывается прислушиваться ко мнению окружающих. Вообще непонятно в кого!

Но есть тут и более забавная вещь. Как-то раньше глава Беларуси само слово «оппозиционер» произносил с несколько меньшим пиететом, как правило, снабжая его эпитетами «вшивый» или «отмороженный». А тут получилось прямо с гордостью: «главный оппозиционер в семье»!

Понятно, что, называя так своего сына, Лукашенко вряд ли имел в виду, что Николай требует перед сном обеспечить в стране соблюдение демократических ценностей, вернуть свободу слова и допустить оппозиционеров в парламент. Скорее всего «оппозиционные» взгляды Николая все больше распространяются на чистку зубов перед сном или выбор обеденного меню. Хотя, чем черт не шутит?

Да и сам Лукашенко, видно, уже немножко подзабыл, как выглядят настоящие оппозиционеры. И ближайшая «укомплектовка» парламента, вряд ли ему поможет вспомнить.

Поэтому остается прислушиваться только к мнению доморощенного «оппозиционера» Николая. А там, глядишь, недалеко и до победы «оппозиции» на выборах.

Светлана Метелкина
"Салідарнасць"

ЗЛАЧЫНСТВА

ДАРУЙ НАМ, МАЛЕНЬКАЯ

Чатырохгадовую дзяўчынку зьбіў бацька, пасьля чаго яна памерла ў лякарні. Сьледчы камітэт паведамляе, што мужчына стаў трэсьці дзяўчынку, наносіў удары рукамі і нагамі, а пасьля некалькі разоў кінуў яе на тахту, а таксама ў сьцяну.

Мне страшна ўявіць, што яна адчувала, пакуль гэта адбывалася, але яшчэ больш страшна мне ад таго, што з такімі навінамі нам усім, здаецца, трэба нейк звыкацца.

Бо чаго яшчэ чакаць, калі гвалт у дачыненьні да дзяцей у нас наўпрост ухваляецца прэзыдэнтам? Спачатку Лукашэнка публічна заявіў, што добрая папруга часам карысная для дзіцяці, а потым казаў, што на месцы сумна вядомай гомельскай настаўніцы адкруціў бы галаву шчанюку (так ён назваў хлопчыка). А калі гэты чалавек нешта заяўляе публічна, яго словы чароўным чынам робяцца больш значнымі за любыя законы, прынятыя ў нашай краіне.

Такім чынам, у Беларусі цяпер ёсьць непісанае, але строгае правіла: біць дзяцей можна і нават трэба. Я ня ведаю, ці быў той бацька, які кідаў сваю чатырохгадовую дачку ў сьцяну, у курсе гэтых заяваў прэзыдэнта, але ён дзейнічаў акурат у адпаведнасьці зь імі. Дачка яго ў нечым не паслухалася, і ён яе пакараў. Зрэшты, ён дасягнуў сваёй мэты — больш яна ніколі яго не аслухаецца.

Я ня ведаю, што трэба было зрабіць, каб гэтай трагедыі не адбылося. Раней пазбаўляць бацькоў бацькоўскіх правоў і забіраць дзіця зь сям'і? Дык маці бацькоўскіх правоў ужо пазбавілі, а дзяўчынку зь сям'і ўжо забіралі, але бацька нейкім чынам паказаў, што ён выправіўся і гатовы далей выхоўваць дачку. Трэба было нейк даглядаць за сям'ёй? Прымусова вучыць бацьку дзіцячай псыхалёгіі і кантролю над гневам? Я ня ўпэўнена, што гэта ўсё гарантавала б бясьпеку дзяўчынцы, але яўна б не нашкодзіла.

Затое я дакладна ведаю, чаго ні ў якім разе нельга было рабіць. Нельга было кіраўніку дзяржавы заяўляць, што біць дзяцей — гэта правільная справа. Гэтая заява — не проста нечае асабістае меркаваньне і не праява свабоды слова. Гэта наўпростая легітымізацыя гвалту і ўхваленьне садызму гарантам Канстытуцыі. І, верагодна, мы пакуль не ўяўляем сапраўдны маштаб наступстваў такой заявы.

Маленькая дзяўчынка памерла сёньня ў лякарні ня ў выніку няшчаснага выпадку і не таму, што ў яе бацькі «ня вытрымалі нэрвы». Яе сьмерць — гэта жудасны і адначасова з тым лягічны вынік палітыкі, у якой дзіця — гэта непаўнавартасны чалавек і хутчэй успрымаецца як маёмасьць бацькоў, чым як асоба. Гэта вынік палітыкі, у якой мітычныя «сямейныя каштоўнасьці» важнейшыя за жыцьці рэальных людзей. І, ўрэшце, гэта вынік палітыкі, у якой сапраўднае права голасу мае толькі адзін чалавек. А мы ўсе падладжваемся, больш ці менш пасьпяхова.

Чатырохгадовая дзяўчынка не змагла падладзіцца пад такія правілы, і гэта каштавала ёй жыцьця. Што будзе зь яе бацькам далей, вырашыць суд. Што будзе далей з усімі намі, невядома.

Даруй нам, маленькая. Мы табе не дапамаглі.

Наста Захарэвіч
"Радыё Свабода"

ПАЛІТАЛОГІЯ

(пачатак на стар. №3)

курыцы з адсечанай галавой, дзеянні па ўтрыманні ўлады — нічога іншага каманду прэзідэнта ўжо не цікавіць. <…> У любым выпадку, нічога станоўчага гэты рэжым у краіне не здзейсніць — і не цікава гэта ім, дый немагчыма — практычна любыя разумныя крокі ўступаюць у супярэчнасць з іх асабістымі інтарэсамі. Бо такую сістэму яны пабудавалі — гульня з нулявой сумай, выйграюць ці яны, ці краіна».

Што ж, пагодзімся. Будучыня за хаатычнымі рухамі, але пакуль адпрацаванаму да дробязяў алгарытму правядзення выбараў нішто не пагражае, што і было пацверджанае яшчэ 17 траўня на нарадзе па арганізацыі і правядзенні парламенцкіх выбараў. Цытую: «Патрабаванні да правядзення выбарчай кампаніі нязменныя. Гэта павінны быць сумленныя, справядлівыя выбары, без надуманых абмежаванняў, каб ні ў каго не было сумневаў у іх легітымнасці».

Статыстыка фармавання ўчастковых выбарчых камісій пацвярджае, што заяўленыя 17 траўня патрабаванні будуць рэалізаваны ў поўным аб'ёме. Каб не стамляць чытачоў, колькасць партый, якія вылучылі сваіх прадстаўнікоў у склад участковых выбарчых камісій, рэдукую да чатырох (глядзі табліцу).

Нічога нечаканага не адбылося. Чарговыя парламенцкія выбары абяцаюць быць справядлівымі — па справядлівасці. Справядлівасць вышэйшая за закон заўсёды, калі на тое пайшло. Бываюць несправядлівыя законы, а само паняцце справядлівасці (можна сказаць, філасофскае паняцце) абсалютнае. Таму выходзіць трэба заўсёды з гэтага».

Тыя, хто прэтэндуе на статус асабліва разумных, мне запярэчаць: маўляў, справядлівасць у кожнага свая. Я ведаю, але ці гэта штосьці мяняе? Мы жывем у Беларусі, а не ў Еўропе, дзе «ўсё сціснута, усё задымлены, усё брудна, людзі труцца адзін аб аднаго». У нас чысценька, прасторна, і ў такіх умовах няма сэнсу хапаць адзін аднаго за грудкі з мэтай высвятлення, чыя справядлівасць справядлівейшая.

З АП не паспрачаешся — «паняцце справядлівасці абсалютнае», прычым не столькі ў філасофскім сэнсе, колькі ў практычным. Гаворка, зразумела, ідзе пра «нашу справядлівасць», г.зн. пра справядлівасць, крыніцай якой з'яўляецца сам АП. Каб патлумачыць такі нюанс, звернемся па дапамогу да культуролага Ігара Якавенкі: «Па справядлівасці ёсць шанец урваць тое, што хочацца. А па законе — атрымліваеш толькі тое, што належыць».

…У якасці прыкладу рэкамендую зноў звярнуцца да табліцы. Чаму ад адных партый праз сіта раённых адміністрацый у склад участковых выбарчых камісій праходзіць каля 100% кандыдатаў, а

ЗВЕСТКІ ПРА ВЫЛУЧЭННЕ І ЎКЛЮЧЭННЕ ПРАДСТАЎНІКОЎ ПАЛІТЫЧНЫХ ПАРТЫЙ У СКЛАД УЧАСТКОВЫХ ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЙ

Партыя	Вылучана	Уключана	%
Беларуская аграрная партыя	655	637	97,3
Беларуская сацыяльна-спартыўная партыя	660	639	96,3
Аб'яднаная грамадзянская партыя	223	14	6,3
Партыя БНФ	80	5	6,3

зрэшты, як і ўсе папярэднія. Вось такая асаблівасць беларускіх выбараў: адказныя за іх правядзенне кіруюцца не законам, а справядлівасцю. І хто іх у гэтым асмеліцца папракнуць? Яны дзейнічаюць у поўнай адпаведнасці з указаннем АП: «Усё ў законах не прапішаш. І калі дзесьці не хапае заканадаўчай базы — дзейнічай ад другога — каля 6%? Ды таму, што адны партыі — праўладныя, а другія — апазіцыйныя. Паводле закону? Не, не па закону. Але ўсё ў законе не прапішаш, дый гэтага і не трэба рабіць.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

НЕВЕРАГОДНА!

АНАРХИСТА ОСВОБОДИЛИ В ЗАЛЕ СУДА

Судья Минского городского суда Петр Орлов признал бывшего политзаключенного анархиста Дмитрия Полиенко виновным в особо злостном хулиганстве и приговорил его к трем годам «домашней химии». Еще один год сняли по амнистии, передает Свабода.

Дмитрий Полиенко вышел из клетки под аплодисменты и приветствия поклонников. С Полиенко также постановлено взыскать 140 рублей судебных расходов и направить на принудительное лечение от алкоголизма.

Суд над Дмитрием Полиенко начался 17 октября и должен был проходить в закрытом режиме. Однако в знак протеста в начале процесса подсудимый попытался вскрыть себе вены.

Впоследствии стало известно, что прокурор Александр Король отказался от остальных обвинений: по ст. 341 УК (нанесение граффити в Куропатах и на здании на улице Охотской), ч. 1 ст. 130 (разжигание вражды к сотрудникам милиции в размещенном на youtube видеоролике), ст. 369 (оскорбление министра (бывшего) МВД Игоря Шуневича в видеоролике).

В результате из-за большого общественного резонанса суд принял решение проводить процесс в открытом режиме.

В течение трех судебных заседаний по делу обнаружилось много противоречий между показаниями потерпевшего и свидетелей, которые были даны во время следствия и прозвучали в суде. Сам Полиенко и его адвокат настаивали на том, что Полиенко использовал перцовый баллончик исключительно для самообороны.

Прокурор запросил у суда признать его виновным и назначить наказание в виде лишения свободы сроком на шесть лет, а на основании закона «Об амнистии» сократить срок на один год. Также принудительно лечить от алкоголизма, а меру пресечения в виде заключения под стражу оставить без изменений, напоминает spring96.org

https://belaruspartisan.by

ВЫРУБАЛАВА

СЛЕДЯТ, ЧТОБЫ В СТРАНЕ БЫЛ ОДИН ПОЛИТИК

«Пятой колонне» раз за разом дают понять, что негоже соваться поперед батьки в пекло... 560 кандидатов из 703 подавших документы зарегистрировано на выборах в Палату представителей. Как видим, власти проредили претендентов, но при этом обеспечили формальный прогресс по сравнению с парламентскими выборами 2016 года. Тогда зарегистрировали 521 кандидата.

Из самого пикантного — то, что за бортом кампании оказались Елена Анисим и Анна Канопацкая. Эти две представительницы идейной альтернативы, получившие мандаты по итогам предыдущих выборов в нижнюю палату, конечно, не совершили революции в Овальном зале, но хоть как-то разнообразили серый фон массы депутатов, демонстрировавших сугубую лояльность.

Кого выбили из обоймы

Кроме Анисим и Канопацкой, выбиты из обоймы и некоторые другие заметные фигуры из числа оппонентов политического режима («пятой колонны», как выражается глава государства). Например, лидер движения «За Свободу» Юрий Губаревич. Он опытный организатор, умеет говорить, заработал в округе авторитет борьбой против уплотнительной застройки.

В столичном Восточном избирательном округе № 107 Губаревич выглядел, пожалуй, слишком серьезным соперником для руководителя провластного объединения «Белая Русь» Геннадия Давыдько. Так что дебаты между ними, на которые рвался оппозиционер, пока не состоятся.

Не зарегистрировали Ирину Халип — журналистку с острым пером, столь же острую на язык, активистку движения «Европейская Беларусь», жену экс-кандидата в президенты Андрея Санникова. Она в порядке троллинга заявляла, что если попадет в Палату, то устроит импичмент Александру Лукашенко. Наверху такой юмор разделять не склонны.

В общем, вертикаль предпочитает, чтобы в кандидатах оказалось поменьше ярких фигур, способных показать себя даже при лапидарных возможностях легальной агитации.

В целом, как заявил пресс-секретарь кампании «Право выбора» Алексей Янукевич, «даже в условиях Беларуси результаты регистрации кандидатов — шокирующие, потому что раньше на этом этапе власти не подходили так [жестко] к исключению представителей демократических сил из кампании».

Прорываться во власть у нас — страшный грех

В Бресте же проредили противников строительства аккумуляторного завода: из четырех баллотировавшихся пропустили одного — Владимира Мороза. Один из тех, кому не повезло, правозащитник Роман Кисляк, в комментарии БелаПАН заявил: «Нам незаконно отказали в регистрации, так как власти испугались активности противников аккумуляторного завода, а также того, что многие жители региона поддерживают их выдвиженцев».

Кисляк сообщил, что решения окружных избиркомов будут обжаловаться. Но результат (не только для брестских, но и для всех оппонентов власти), исходя из опыта, можно спрогнозировать практически безошибочно: ноль по фазе.

В брестском же случае была еще и тирада Лукашенко, когда он наведался в город в сентябре: мол, на проблеме аккумуляторного завода «кто-то хочет политически погреть руки: уже власть менять будут, потому что завод плохой».

Президент многозначительно добавил: «Я хочу, чтобы мудрые, образованные, умные брестчане понимали, что они используют любой повод для того, чтобы прорваться во власть».

Прорываться во власть у нас — смертный грех. Куда прете? Забыли, в какой стране живете? Короче, такие месседжи сверху вертикаль читает безошибочно…

Имитация состязательности, но не более

При этом на нынешних выборах власти стараются создать в большинстве округов имитацию состязательности. Иначе говоря, чтобы в округе было несколько провластных кандидатов.

Но реальной конкуренции между ними, по мнению аналитиков, все равно не допустят. «Конкуренция между своими ломает всю систему, весь механизм проведения выборов», — считает эксперт аналитического центра «Стратегия» (Минск) Валерий Карбалевич.

Действительно, нельзя вносить сумятицу в умы вертикали, членов избиркомов, нарушать привычный порядок выведения нужных результатов, особенно когда впереди — выборы главы государства. В таких делах бессменный президент не экспериментирует.

Раскручиваться не дают никому

Ну, а о чем же говорит неудача Анисим и Канопацкой? Будет Палата с пятьюдесятью (точнее со 110) оттенками серого?

Не исключено, что Лукашенко решил: Запад, который сейчас в отношениях с Минском практикует реалполитик, проглотит и такую пилюлю.

Ответ же, почему не повезло Анисим и Канопацкой, очень прост. В стране должен быть один политик. Об этом Лукашенко — и косвенно, и открытым текстом — напоминает даже премьер-министрам. А уж о «пятой колонне» и речи нет. У тех, кто получает базу для раскрутки, прицельно выбивают почву из-под ног.

Так было с Татьяной Короткевич из «Говори правду» после президентских выборов 2015 года, на которых она, по данным НИСЭПИ, набрала 22,3% (официально — 4,4%). Такой успех явно пришелся не по душе тем, кто наверху.

Годом позже Короткевич потерпела неудачу на выборах в Палату. Причем в ее округе пальму первенства отдали именно Канопацкой, на то время почти не известной широкой публике. Заодно прихлопнули и последний оплот независимой социологии — НИСЭПИ.

Сейчас же, как видим, подрезали крылья самой Канопацкой. Конечно, ей подставила подножку еще и родная Объединенная гражданская партия, отказавшаяся выдвинуть от себя, что упрощало бы регистрацию. Но это отдельная история. Впрочем, не уникальная. После выборов 2006 года ревнивые оппозиционные лидеры быстро съели раскрученного экс-кандидата Александра Милинкевича.

Сталкивать лбами деятелей «пятой колонны» — в этом кукловоды системы, и в частности спецслужбы, поднаторели. Но это лишь один из методов.

А вообще режим методично макал в грязь, клал мордой в асфальт всех оппозиционеров, кто более-менее раскрутился. Александр Козулин отсидел в тюрьме после президентских выборов 2006 года и ушел из политики. Большинство соперников Лукашенко на выборах 2010 года после разгрома Площади тоже посидели за решеткой…

(скарочана)

Александр Класковский
https://naviny.by

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч
Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.
Падпісана да друку 30.10.2019 у 18.40
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.
Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.